

בע"ח (כפר סבא) 53784-03-25 - מיכאל בן ארי נ' מדינת ישראל

בע"ח (כפר-סבא) 53784-03-25 - מיכאל בן ארי נ' מדינת ישראל שלום כפר-סבא

בע"ח (כפר-סבא) 53784-03-25

מיכאל בן ארי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר-סבא

[08.04.2025]

כבוד השופט אביב שרון

החלטה

מדובר בבקשה שהגיש הנאשם לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, במסגרתה הוא עותר לקבל חומר חקירה הכולל התייחסות מפורטת לנטען בסעיף 21 לכתב האישום (אירוע הצתת מלון אפנדי בעכו וגרימת מותו של אבי הר אבן ז"ל); וחומר חקירה הכולל התייחסות מפורטת לנטען בסעיף 30 לכתב האישום (אירוע הלינץ' ברמאללה במסגרתו נרצחו חיילי המילואים יוסי אברהמי וואדים נורזיץ ז"ל).

מבוקש לספק לנאשם כל המידע שיש ברשות התביעה אודות האירועים; כמה כתבי אישום הוגשו נגד המעורבים באירוע הצתת מלון אפנדי ובפיגוע ברמאללה; האם בפיגוע ברמאללה היתה מעורבות של אנשי הרשות הפלסטינית, ואם כן, האם הוסגרו על ידי הרשות לידי ישראל; והאם הפיגוע בוצע על ידי "הרבה" פלסטינים או "רוב" פלסטינים. בתגובה לבקשה טענה המאשימה ששני האירועים המדוברים נזכרים בכתב האישום לצורך הצגת הרקע וההקשר לפרסומי הנאשם הרלוונטיים. כן טענה המאשימה שהעובדות הנזכרות בכתב האישום ביחס לאירועים אלה הן עובדות כלליות המצויות בגדר "ידיעה שיפוטית", ואין להטיל עליה חובה בלתי סבירה להמצאת חומרים רבים מאוד שאינם רלוונטיים כלל להגנת הנאשם, נוכח פרסומיו המצוטטים בכתב האישום.

אכן, "ידיעה שיפוטית" היא עובדה שלגביה יש לשופט היושב בדין, כמו גם לרוב הציבור המשכיל, ידע כללי, ולכן הוא רשאי להשתמש בו בלי שמישהו מהצדדים יביא ראיות לנכונותה של עובדה זו.

כך, ידוע שאירוע הצתת מלון אפנדי בעכו בחודש מאי 2021 התרחש על רקע מבצע "שומר החומות", במהלכו, בין היתר, חוללו פורעים רבים מקרב ערביי ישראל, בעיקר בערים מעורבות, מהומות אלימות, נסיונות פגיעה ביהודים, ונדלזים והצתות, כפי המפורט בכתב האישום.

וכך, גם ידוע שבחודש אוקטובר 2000 בוצע הפיגוע ברמאללה, המכונה "הלינץ' ברמאללה", במסגרתו נרצחו שני חיילי המילואים יוסי אברהמי וואדים נוריץ' ז"ל, וגופותיהם הושחתו, על ידי המון פלסטיני בתחנת המשטרה ברמאללה.

על מנת לבחון רלוונטיות החומר המבוקש על ידי הנאשם להגנתו, בהתאם למבחני הרלוונטיות שנקבעו בפסיקה, יש להידרש לתוכן הפרסום שפרסם הנאשם ביחס לאירועים הנדונים, כמפורט בכתב האישום, ולקו הגנתו. ביחס לסעיף 21 לכתב האישום (אירוע הצתת מלון אפנדי), כינה הנאשם את הפורעים "רוצחים פלשתינאים", ולכאורה כיוון בדבריו לאזרחי ישראל הערבים (ולא לפלסטינים תושבי יהודה ושומרון ורצועת עזה). כוונה זו נלמדת, לכאורה, מהמשך הפרסום, כאשר הנאשם ציין ש"מחר יחייכו אליכם; המוכר בדוכן הפלאפל, האח בבית החולים, המכונאי במוסך. ויש להם העדפה מתקנת, ויש להם חלום לשחוט את כולנו...".

על כן, משאין חולק שערבים ישראלים ביצעו את מעשי העבירה המפורטים בסעיף 21 לכתב האישום, ומשלכאורה, הנאשם כיוון פרסומו לערבים ישראלים, הרי שאין רלוונטיות מובהקת להגנת הנאשם לשאלה כמה ערבים אזרחי ישראל, במדויק, ביצעו את העבירות, כמה כתבי אישום הוגשו בפרשה, ואילו עונשים הוטלו על מבצעי העבירות, כאשר ידוע לציבור הרחב שנפתחה חקירה בענין, הוגשו כתבי אישום והוטלו על המורשעים עונשי מאסר.

וביחס לסעיף 30 לכתב האישום, כלל לא ברור מה הרלוונטיות לשאלה אם אנשי כוחות המשטרה הפלסטינית ביצעו את המעשה המדויק הנטען בפרסומו של הנאשם, ואם הלכה למעשה הוסגרו על ידי הרשות הפלסטינית לידי ישראל. נראה שדי שצוינה בכתב האישום העובדה, לגביה אין כל חולק, שפיגוע הלינץ' בוצע על ידי ריבוי פלסטינים, שהוגשו בפרשה כתבי אישום ושהוטלו על המורשעים עונשי מאסר ממושכים.

גם כאן, פרסום הנאשם מדבר על "אומה רצחנית וצמאת דם", כך שלכאורה הוא מתכוון בהכללה לכלל האומה הערבית, אך כמובן ששמורה לו הזכות להסביר בעדותו למה התכוון בדיוק.

משכך, לא ראיתי שבמידע המבוקש רלוונטיות להגנת הנאשם.

במהלך הדיון הוסיף הנאשם וביקש לקבל מהמאשימה התייחסות לשאלה אם 42 הביטויים והציטוטים, לכאורה, המפורטים בבקשה שהעביר אליה ביום 31.3.25 מהווים הסתה לגזענות. לדבריו, התשובה נחוצה לו על מנת להבהיר לו ולבית המשפט את הנורמות האובייקטיביות שעל פיהם הפרקליטות קובעת מהו הקו העובר בין עבירה של הסתה לגזענות לבין חופש הביטוי.

ב"כ המאשימה טען שאין לבקשה אחיזה בהוראות החוק והפסיקה שכן כל אמירה נבחנת לגופה על פי הקשרה, נסיבות פרסומה, ובחינתה לאור הוראות החוק והפסיקה.

גם בקשה זו ראיתי לדחות.

כידוע, השאלה אם אמירה או אמירות מסוימות חוסות תחת חופש הביטוי או מגבשות עבירה של הסתה לגזענות נבחנת ומוכרעת לאחר בחינת מכלול הנסיבות, ובהן - מעמדו של המפרסם, האם מדובר באישיות ציבורית מוכרת, האם מדובר בנבחר ציבור, האם מדובר במטיף או באיש דת, האם מדובר במשפיען רשת ומהי מידת השפעתו על הציבור; היקף ותהודת הפרסומים, כמו גם מספר העוקבים ותגובותיהם לפרסומים; האם מדובר באמירה חד פעמית או בסדרת אמירות ופרסומים; האם המפרסם חזר בו מאמירתו או מפרסומיו, ובאיזה שלב; התקופה בה פורסמו האמירות (תקופת רגיעה/תקופת מלחמה); מידת ההשפעה של הפרסומים על הציבור; האם הפרסומים הביאו לתגובות מזדהות או מלבות; ובחינת ההסתברות שהפרסומים אכן יתסיסו ויסיתו לגזענות.

הבקשה, כאמור, כוללת 42 אמירות או ציטוטים שמקורם אינו ידוע, נסיבות הפרסום אינן ידועות, הזמנים בהם פורסמו אינם ידועים ומידת השפעתם על הנחשפים להם אינה ידועה.

בנסיבות אלה, ככל שבדעת הנאשם לטעון לאכיפה בררנית, כלומר להוכיח שבניגוד אליו אותם מפרסמים לא הועמדו לדין או שכלל לא נפתחה נגדם חקירה פלילית, באופן שמפלה אותו לרעה ביחס אליהם, הוא רשאי לעשות כן במהלך הבאת הראיות, ובהתאם לדיני הראיות, דהיינו על ידי הוכחת האמירות והפרסומים, המועד בו פורסמו ועל ידי מי פורסמו. כך יוכל בית המשפט לבחון האם עניינם דומה לעניינו של הנאשם והאם ננקטה נגדו אכיפה בררנית פסולה. לפיכך, הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ה, 08 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.